

Al·lèrgia als animals

Síntomes, tractaments i sobretot, prevenció!

Laura López, Infermera Servei
 Sant Pere Claver - Fundac

En les dues darreres dècades s'ha generalitzat la presència d'animals domèstics a les llars urbanes. Això ha comportat l'aparició de malalties al·lèrgiques, com rinitis i asma a causa de la sensibilització a substàncies al·lèrgiques procedents d'aquests animals. El 41% dels espanyols tenen algun tipus de mascota

amb l' animal. **Aquests al·lèrgens resten al ambient, a la roba, a les catifes o als mobles després que la mascota hagi sortit de casa.**

Les al·lèrgies més freqüents són amb mascotes com els gats o els gossos, però també es produeixen pel contacte amb hámsters, conills d'Índies, cavalls, ocells i aus de corral. En el cas dels cavalls, s'ha pogut comprovar en alguns pacients que els símptomes es produeixen en espectacles o altra mena d'esdeveniments encara que es trobin a certa distància.

Pels pacients al·lèrgics que tenen al·lèrgia als àcars de la pols domèstica, es recomana no tenir mascotes de pèl, ja que també acumulen àcars i augmenten la seva concentració ambiental.

Actualment, la moda de tenir mascotes exòtiques està tenint conseqüències inesperades. En aquest sentit, el con· espècies a les quals no estem acostumats pot provocar noves al·lèrgies. S'han publicat estudis que demostren, per al·lèrgia i asma causats per la iguana.

"El tractament més eficaç en tots els casos és evitar el contacte i la convivència amb l'animal"

Molt sovint les mascotes poden sensibilitzar als seus propietari gossos per ser les mascotes més habituals són els principals responsables. Les substàncies al·lèrgiques són proteïnes i animals desprenen a l'ambient a través de la pell, saliva i orris dipositen a les superfícies on contacten. Quan la substància transportadora s' les proteïnes causants queden flotant a l'ambient.

La quantitat produïda augmenta amb l'edat del animal, varia en funció dels car hormonals i en determinats moments. A més, cal dir que els mascles produeix quantitat d'al·lèrgens que les femelles.

Per què es manifesten els símptomes? És necessari que el pacient sigui atòpi que ja tingui una predisposició a nivell genètic. També cal que hi hagi una continuada durant un cert temps. Sovint, quan es diagnostica una al·lèrgia é sentir comentaris com ara "... però si jo sempre he tingut gos...", doncs, aqu resposta. **Cal que hi hagi una concentració elevada a l'ambient i al·lèrgens per sensibilitzar a la persona i els símptomes més freqüents rinitis, rinoconjuntivitis, asma, urticària i lesions cutànies aïllades.** poden desencadenar un xoc anafilàctic.

L'al·lèrgia als animals es pot manifestar al cap dels anys i encara pot produir símptomes fins a 6 mesos després de deixar de tenir contacte

"els símptomes freqüents són rinitis, rinoconjuntivitis, asma, urticària i lesions cutànies aïllades"

Per avaluar el pacient, es realitza un estudi mitjançant la **tècnica del patch**. Aquesta tècnica diposita sobre la pell del braç del pacient una gota de preparat pel Laboratori, fa una petita punció i s'observa si produeix algun local.

El tractament més eficaç en tots els casos és evitar el contacte amb l'animal. Només en el cas de no poder evitar el contacte en el cas de professionals de clíniques veterinàries, laboratoris, granges...etc. , es pot plantejar una vacuna hiposensibilitzant.

D'altra banda, a dia d'avui només disposem d'extractes de vacuna a gat, gos i cavall, malgrat només en el primer estandarditzada. El diagnòstic ha de ser sempre molt acurat i comprovar que els símptomes es desencadenin per la m qüestió, demostrant causa- efecte abans d'emprendre mesures preventives o terapèutiques. Els símptomes es tractarà qualsevol altra malaltia al·lèrgica amb antihistamínics o inhaladors bronquials

Tot i així, el consell dels al·lèrgics d'evitar el contacte és ben rebut pels pacients. **Segons dades de la SEAIC un 60% dels pacients al·lèrgics a les seves mascotes es neguen a desprendre's de l'animal** fet que pot desencadenar situacions de conflicte. Si bé la millor prevenció i tractament és evitar-ne el contacte, de vegades, i si trobem per part dels pacients reticència a desprendre's de l'animal, recomanarem altres tipus de mesures preventives.

Actualment, hi ha un producte al mercat que nosaltres recomanem molt sovint. Aquest producte s'anomena **Vetriderm**® i és de la casa Bayer. És una loció que s'aplica sobre la pell i el pèl del animal i redueix eficaçment els símptomes relacionats amb l'al·lèrgia. S'utilitza per gats, gossos i d'altres mamífers com conills d'Índies, conills, hámsters...etc .S'aplica fàcilment amb un drap impregnat a pèl i a contrapèl un cop a la setmana. Així doncs, les mascotes poden suposar un problema al·lèrgic en persones atòpiques amb símptomes més o menys greus.

*"Segons dades
SEAIC un 60%
pacients al·lèrg
les seves masco
neguen a
desprendre's
l'animal"*

Referències bibliogràfiques

- Societat Catalana d' **Al·lèrgia i Immunologia Clínica**
- Sociedad española de **alergología e inmunología clínica**
- **Sanidad animal**
- Asociación de **Alergología e Inmunología** Clínica de la Región de Murcia

Llegeix més articles a "**la càpsula**"

Visita la web de **Sant Pere Claver - Fundació Sanitària**

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03
info@spsalut.org | www.spsalut.org